

Světový pohár v lezení na obtížnost KRANJ 2019

Závodů světového poháru s více než 20ti letou historií se zúčastnilo 6 našich reprezentantů.

Kvalifikace zahájili muži a z našich to byl Jan Kříž, který se závodů světového poháru zúčastnil z důvodu zlepšení svého umístění v obtížnosti a zabezpečení nižšího skóre pro výpočet jeho pořadí v rankingu kombinace tak, aby se ještě posunul blíže k 20ti nejlepším, kteří budou moci startovat v dalším olympijském nominačním závodě v Toulouse. Jan Kříž měl jako specialista na rychlost těžkou pozici, zvláště v závodě, který je pověstný náročnými bouldrovými sekvencemi. V první kvalifikační cestě lezl trochu opatrně, pomalu a nejistý krok do oblého bočáku ho vyhodil. V druhé cestě už byl Honza uvolněný, šel do rizika a těžký bouldrový krok do stisku na struktuře téměř udržel, i přes tento slušný výkon se v závodě obsazeném téměř jen specialisty na obtížnost umístil na poslední pozici.

Šimon Potůček, teprve 18ti letý junior byl letos na svém prvním dospělém závodě a přistupoval k němu s respektem. Možná až příliš velkým – v první kvalifikační cestě vypadl v náskoku do stisku, který byl horší než vypadal a v druhé cestě bohužel doplatil na svůj nedostatek, kterým je mobilita kyčlí a nedokázal založit vysokou patu – s tímto hendikepem se dá ale pracovat a Šimonova motivace je velká!

Jakub Konečný se v první cestě necítil moc dobře a bylo to i patrné – hodně kroků ho potrápilo a bylo až neuvěřitelné, že dokázal zregenerovat a dobojovat až k výlezové hraně, kde vypadalo jakoby přehlédl stup, ale podle Kubových slov už neměl sílu na nic...svůj nepřesvědčivý výkon přikládal špatnému rozlezení. Ve druhé cestě to už -až na malé zaváhání na začátku -vypadalo dobře, Kuba zvládl nepříjemný překrok z hrany do levého části a bez zjevných problémů si poradil s kroky do posledního převisu...tam už ale nedokázal stejně jako borci před ním odpočinout ve struktuře na spodák a krok do chytu na levém „banánu“ sice dotáhl, ale chyt neudržel. Jakubův výkon znamenal 24. místo a postup do semifinále.

Martin Stráník obě kvalifikační cesty prolezl s lehkostí, nechyboval a v obou předvedl své maximum. Ve druhé cestě ještě před závěrečnou pasáží lehce odpočinul, chyt na levou ruku, ale chytil příliš vpravo, tak bylo nemožné na něm vyměnit – kdyby nemusel chyt přebírat více vlevo mohl možná ušetřit více síly, závěrečný náskok do předposledního chytu dotáhnout a topovat. Jeho i tak parádní výkon ho dostal do semifinále z 9. místa.

Adam Ondra se podle jeho slov v první cestě i přes to, že topoval necítil úplně komfortně, nebyl si jistý, jestli se neměl důkladněji rozlézt... V druhé kvalifikační cestě ale nezaváhal ani na sekundu a pro top si dolezl v naprosté pohodě.

Naši jedinou ženou ve startovním poli byla tentokrát mladá, teprve 16ti letá Míša Smetanová, pro kterou byl světový pohár v Kranji druhým dospělým závodem. Míša má velký silový potenciál a odhodlání, ale zkušenosti z velkých závodů zatím chybí. V první kvalifikační cestě lezla sebevědomě, bez chyb, prostoupila i nepříjemný přechod do horní pasáže, nezaváhala u kroku přes patu, ale jakoby byla překvapená, že to jde tak lehce, nedokázala v prvním výrazně těžším a nekomfortním místě zatnout zuby a více zabojovala. V druhé kvalifikaci, která vypadala téměř nelezitelně, spousta favoritek se neprobojovala ani spodní pasáží, nebo jen s velkými obtížemi, se Míša nechala zastavit sice těžkým a koordinačně nejistým krokem, který ale podle mého názoru nebyl nad jejími možnostmi. Celkově obsadila 41. místo.

Nedělní semifinále zahájil Jakub Konečný, kterému už od začátku cesta nesesla, když se dostal do povinné výměny v otevřeném chytu, jakoby nevěřil, že ho udrží a hledal jiné řešení, nakonec se vrátil k původnímu a trochu rezignovaně naskočil levý bočák. Celkově si o místo pohoršil a skončil 25.

Martin Stráník nastupoval jako 18. závodník, celou cestou opět lehce proběhl, v horní traverzové pasáži ještě zachoval chladnou hlavu a našel si slušnou odpočinkovou pozici, aby v závěru udržel za pomoci struktury malou špatně viditelnou řezku a pokračoval ještě 2 kroky nad ni – do té doby nejlepší výkon v cestě. Martin vypadal, že pokud by mu neuklouzla noha, že by mohl ještě pokračovat, ale když cestu komentoval, říkal, že už byl naprosto vyčerpaný a na konci sil. Krásné 5. postupové místo do finále bylo velkou radostí!

S napětím a očekáváním jsme na závěr sledovali Adamův výkon – ten se nenechal rozhodit, všechna nepříjemná místa si pohlídal, lezl uvolněně a s velkou převahou. Podle jeho komentáře byly až poslední 2 kroky, o které překonal Jakoba Schuberta, na jeho hranici a cestu si moc pochvaloval.

Finále v Kranji je vždy zážitkem, ale letošní rok se dvěma finalisty byl ještě o něco zajímavější a napínavější. Martin Stráník nastupoval jako 4. a odhadovali jsme, že spodní pasáž pro něj nebude problematická. Nakonec Martin už od začátku lezl trochu váhavěji, v „superoblé oblině“ se zastavil, nevěřil, že vymění – pravá ruka jakoby vůbec nedržela a opět se hledáním té nejjistější pozice vyčerpal a další krok k jeho i naší velké lítosti nedotáhl. Jeho finálová účast a výkon v semifinále byly ale záplatou na tento malý neúspěch.

Adam Ondra ve finálové cestě od začátku do konce působil jako z jiné planety možná i galaxie ☺, jeho výkon a projev diváky totálně bavil a vyburcoval je až k ovacím ve stoje!

Co k tomu dodat, snad jen to, že jsme byli všichni hrdí nejen na to, že Adam Ondra závod vyhrál, ale že máme mezi sebou člověka, který svými úspěchy, charakterem a přístupem motivuje a inspiruje vlastně celý lezecký svět!

Vyjádření našich reprezentantů k závodu v Kranji:

Míša Smetanová:

„Závody jsem si moc užila, i když jsem nezáležla úplně dobře. Super bylo pozorovat ostatní naše reprezentanty v semifinále a ve finále.“

Adam Ondra:

„Vítězství v Kranji je pro mě důležité, protože je to mentální uklidnění po zklamání z neproměnění možnosti nominace na OH. Tento úspěch jsem potřeboval, abych se s klidnou hlavou připravil na další nominační závod v listopadu. Závody v Kranji mám moc rád, stěna mi svým stylem lezení sedí a závod jsem si opravdu užil. Podařilo se mi lézt bez tlaku a zaváhání až na konec cesty. Jeden z nejlepších zážitků mé kariéry na světovém poháru.“

Martin Stráník:

„Kranj to je stálice, oldschool stěna a skvělá atmosféra. Kvalifikace byly překvapivě vytrvalostní, hodně mi ubrali energie, ale výsledkem byl pohodový postup do semifinále. Semifinále mi parádně sedlo a byl z toho postup do finále. Finálovou cestu jsem si bohužel příliš neužil, vlivem velkého horka jsem nebyl schopný se popasovat s úvodními strukturami a vypadl celkem nízko, ale finále je vždy skvělý zážitek a celkově jsem s výsledkem spokojený.“

Jakub Konečný:

„Velká radost si zalézt opět v semifinále, avšak výkon v ranních hodinách mi pocity trochu zpochybnil. I tak mé lezení vnímám pozitivně a těším se na zbylé SP v Asii.“

Šimon Potůček:

Závody dospělých zatím považuji za skvělé nabrané zkušenosti do budoucna. Také na nich vidím lehké zlepšení, ale také nedostatky, které je třeba zlepšit a jedinečnou možnost vyzkoušet si cesty ze světových pohárů

Alexandra Gendová